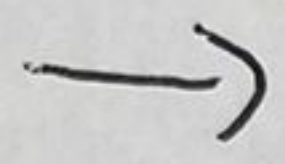


ע"פ ס' תנ"ך תש"ג

ימי בין המצרים

אמנם, הדבר פשוט. אין אדם מתאבל אלא אם מרגיש גודל האבדה וההפסד, ולהרגיש זאת יכול רק מי שהי' לו איזה דבר טוב, והכיר במהותו ובטובתו, ואח"כ אצל ממנו הדבר ההוא, שאז יודע הוא להעריך נכונה את החסרון וההעדר, ומתוך כך צא להתאבל עליו. אצל אנחנו הרי לא יודעים מהי ירושלים, כי נולדנו בגלות ולא ראינו את ירושלים בתפארתה, לא ראינו את בית המקדש על מכונו, לא ראינו את הסנהדרין במקומם, לא ראינו את הנביאים והחכמים, ואין לנו רואים כי אם מעט תורה ומעט מצוות.

Rev Moshe Shmuel Shapiro



ספר זה נקרא

RAMBAM (Hilchos Melachim-12:1)

אמרו חכמים אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד... גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו. אלא לפי הקרע הפסוקים. ולפיכך יש להם מחלקת בדברים אלו. ועל כל פנים אין סדור הנית דברים אלו ולא דקדוקיהן עקר בדת. ולעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות. ולא יאריך במדרשות האמורים בענינים אלו וכיוצא בהן. ולא ישימם עקר. שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה. וכן לא יחשב הקצין. אמרו חכמים תפח רוחם של מחשבי הקצים. אלא יחכה ויאמין בכלל הדבר כמו שבארנו:

Mesilas Yesharim (Perek 1)

וכשתסתכל בדבר תראה כי השלמות האמיתי הוא רק הדביקות בו יתברך, והוא מה שהיה דוד המלך אומר (תהלים עג): **ואני קרבת אלקים לי טוב.** ואומר (שם כז): אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבת' בבית ה' כל ימי חיי וגו', כי רק זה הוא הטוב

Metzudas Dovid (Tehilim 118:5)

מן המצר. ר"ל זהו החסד כי כאשר קראתי לו מן המצר והדחק ענה לי ה' והעמיד אותי במרחב:

RASHI (Devarim 1:6)

רב לכם שבת. כפשוטו; ויש מ"א, הרבה לכם גדלה ושקר על ישיבתכם בהר הזה. עשיתם משכן, מנורה, וכלים, קבלתם תורה, מניתם לכם סנהדרין, שרי אלפים ושרי מאות

TARGUM YONASAN- ומבען ביש לכוון לאיתרתא בטוורא הדין